

2. Mose 30

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ ποιήσεις αὐτὸ

2 πήχεος τὸ μῆκος καὶ πήχεος τὸ εὔρος τετράγωνον ἔσται καὶ δύο πήχεων τὸ ὑψος ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα αὐτοῦ

3 καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ καθαρῷ τὴν ἐσχάραν αὐτοῦ καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ κύκλῳ καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ καὶ ποιήσεις αὐτῷ στρεπτὴν στεφάνην χρυσῆν κύκλῳ

4 καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς καθαροὺς ποιήσεις ὑπὸ τὴν στρεπτὴν στεφάνην αὐτοῦ εἰς τὰ δύο κλίτη ποιήσεις ἐν τοῖς δυσὶ πλευροῖς καὶ ἔσονται ψαλίδες ταῖς σκυτάλαις ὥστε αἱρειν αὐτὸ ἐν αὐταῖς

5 καὶ ποιήσεις σκυτάλας ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰς χρυσίῳ

6 καὶ θήσεις αὐτὸ ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τῶν μαρτυρίων ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν

7 καὶ θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ αἱρων θυμίαμα σύνθετον λεπτόν τὸ πρωὶ πρωὶ ὅταν ἐπισκευάζῃ τοὺς λύχνους θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ

8 καὶ ὅταν ἐξάπτῃ αἱρων τοὺς λύχνους ὁψέ θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα ἐνδελεχισμοῦ διὰ παντὸς ἔναντι κυρίου εἰς γενεὰς αὐτῶν

9 καὶ οὐκ ἀνοίσεις ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα ἔτερον κάρπωμα θυσίαν καὶ σπονδὴν οὐ σπείσεις ἐπ' αὐτοῦ

10 καὶ ἐξιλάσεται ἐπ' αὐτὸ αἱρων ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ καθαρισμοῦ τῶν ἀμαρτιῶν τοῦ ἐξιλασμοῦ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ καθαριεῖ αὐτὸ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν ἄγιον τῶν ἄγιων ἔστιν κυρίῳ

11 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσῆν λέγων

12 ἐὰν λάβῃς τὸν συλλογισμὸν τῶν οὐών ισραὴλ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν καὶ δώσουσιν ἔκαστος λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἔσται ἐν αὐτοῖς πτῶσις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν

13 καὶ τοῦτο ἔστιν ὃ δώσουσιν ὅσοι ἀν παραπορεύωνται τὴν ἐπίσκεψιν τὸ ἥμισυ τοῦ διδράχμου ὃ ἔστιν κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἄγιον εἴκοσι ὀβολοὶ τὸ δίδραχμον τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ διδράχμου εἰσφορὰ κυρίῳ

14 πᾶς ὁ παραπορευόμενος εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω δώσουσιν τὴν εἰσφορὰν κυρίῳ

15 ὁ πλουτῶν οὐ προσθήσει καὶ ὁ πενόμενος οὐκ ἐλαττονήσει ἀπὸ τοῦ ἥμισους τοῦ διδράχμου ἐν τῷ διδόναι τὴν εἰσφορὰν κυρίῳ ἐξιλάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν

16 καὶ λήμψῃ τὸ ἀργύριον τῆς εἰσφορᾶς παρὰ τῶν οὐών ισραὴλ καὶ δώσεις αὐτὸ εἰς κάτεργον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔσται τοῖς οὐοῖς ισραὴλ μνημόσυνον ἔναντι κυρίου ἐξιλάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν

17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσῆν λέγων

18 ποίησον λουτῆρα χαλκοῦν καὶ βάσιν αὐτῷ χαλκῆν ὥστε νίπτεσθαι καὶ θήσεις αὐτὸν ἀνὰ μέσον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐκχεεῖς εἰς αὐτὸν ὕδωρ

19 καὶ νίψεται αἱρῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἔξι αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τὸν πόδας ὕδατι

20 ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου νίψονται ὕδατι καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν ἢ ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν καὶ ὀναφέρειν τὰ ὄλοκαυτώματα κυρίῳ

21 νίψονται τὰς χεῖρας καὶ τὸν πόδας ὕδατι ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου νίψονται ὕδατι ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν καὶ ἔσται αὐτοῖς νόμιμον οἰώνιον αὐτῷ καὶ ταῖς γενεαῖς αὐτοῦ μετ' αὐτόν

22 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσῆν λέγων

23 καὶ σὺ λαβὲ ἡδύσματα τὸ ἄνθις σιμύρνης ἐκλεκτῆς πεντακοσίους σίκλους καὶ κινναμώμου εὐώδους τὸ ἥμισυ τούτου διακοσίους πεντήκοντα καὶ καλάμους εὐώδους διακοσίους πεντήκοντα

24 καὶ ἴρεως πεντακοσίους σίκλους τοῦ ἀγίου καὶ ἔλαιον ἔξι ἔλαιών ἣν

25 καὶ ποιήσεις αὐτὸν ἔλαιον χρῖσμα ἄγιον μύρον μυρεψικὸν τέχνη μυρεψοῦ ἔλαιον χρῖσμα ἄγιον ἔσται

26 καὶ χρύσεις ἔξι αὐτοῦ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου

27 καὶ τὴν λυχνίαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος

28 καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὄλοκαυτωμάτων καὶ πάντα αὐτοῦ τὰ σκεύη καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὸν λουτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ

29 καὶ ἀγιάσεις αὐτά καὶ ἔσται ἄγια τῶν ἀγίων πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῶν ἀγιασθήσεται

30 καὶ αἱρῶν καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ χρίσεις καὶ ἀγιάσεις αὐτοὺς ἱερατεύειν μοι

31 καὶ τοῖς υἱοῖς ισραὴλ λαλήσεις λέγων ἔλαιον ἀλειμμα χρίσεως ἄγιον ἔσται τοῦτο ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν

32 ἐπὶ σάρκα ἀνθρώπου οὐ χρισθήσεται καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς ὠσαύτως ἄγιόν ἔστιν καὶ ἀγίασμα ἔσται ὑμῖν

33 ὃς ἂν ποιήσῃ ὠσαύτως καὶ ὃς ἂν δῷ ἀπ' αὐτοῦ ἀλλογενεῖ ἔξιολεθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ

34 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς μωυσῆν λαβὲ σεαυτῷ ἡδύσματα στακτήν ὄνυχα χαλβάνην ἡδυσμοῦ καὶ λίβανον διαφανῆ ἵσον ἵσῳ ἔσται

35 καὶ ποιήσουσιν ἐν αὐτῷ θυμίαμα μυρεψικὸν ἔργον μυρεψοῦ μεμιγμένον καθαρόν ἔργον ἄγιον

36 καὶ συγκόψεις ἐκ τούτων λεπτὸν καὶ θήσεις ἀπέναντι τῶν μαρτυρίων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ὅθεν γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν ἄγιον τῶν ἀγίων ἔσται ὑμῖν

37 θυμίαμα κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς ἀγίασμα ἔσται ὑμῖν κυρίῳ

38 ὃς ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως ὥστε δσφραίνεσθαι ἐν αὐτῷ ἀπολεῖται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ